

Степові дороги
Зеров Микола Костянтинович

*Видно шляхи полтавській
І славу Полтаву*

Я бачу їх. Заломами поволі
Вони сповзають, за шляхом шлях,
В розлогих і закурених полях
Там, де стрункі шикуються тополі.

Крізь жовтий пил, що осідає долі,
В яру з'явився черепичний дах,
І димарями по сухих горбах
Полтава їжить на видноколі.

Я знаю їх — мов спомин ранніх літ,
Мов Гоголя невитравлений слід,
Мов співи давнини повноголосі.

У балки пливучи з розмитих круч,
В моїх ушах відрипуються й досі
Тягучі ритми опішнянських "куч".

1.03.1934

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/stepovi_dorohy